

Král v elegantním loveckém obleku vyšel ze šatny první, Jeho královská Výsost a ostatní pánové byli oděni stejně. Oblek králi velice slušel, takže se zdál opravdu nejelegantnějším šlechticem království.

Kardinál přistoupil ke králi a podal mu pouzdro. Když je otevřel, spatřil tam dva dýmavé přívěsky.

„Co to má znamenat?“ optal se kardinála.

„Nic,“ odpověděl Richellieu. „Bude-li mít královna přívěsky – o čemž pochybuji, jen je spočítejte, Veličenstvo. Bude-li jich pouze deset, zeptejte se Jejího Veličenstva, kdo jí tyhle přívěsky mohl vzít.“

Král se na kardinála tázavě podíval, ale neměl již čas se ho zeptat: ozval se všeobecný výkřik obdivu. Vypadal-li král jako první šlechtic království, byla královna jistě nejkrásnější ženou ve Francii.

Lovecký šat jí opravdu nesmírně slušel. Měla plstěný klobouk s modrými péry, perlově šedý sametový kabátec, zapnutý dýmavými sponkami, a modrou hedvábnou sukni vyšívanou stříbrem. Na levém rameni se jí třpytily dýmavé přívěsky na modré stužce téhož odstínu jako péra na klobouku a jako sukně.

Král se zachvěl radostí, kardinál hněvem. Byl však od královny příliš vzdálen, aby mohl přívěsky spočítat. Královna je tedy má, jenže je jich deset, nebo dvanáct? V tu chvíli daly housle znamení k tanci. Král popošel k paní předsedové, s níž měl tančit, jeho královská Výsost pak ke královně. Rozestoupili se a tanec započal.

Král tančil naproti královně a pokaždé, když procházel kolem ní, snažil se bleskurychle spočítat přívěsky, ale marně. Kardinálovi vyvstal na čele studený pot.

Tanec měl šestnáct figur a trval hodinu.

Po skončení za hlučného potlesku celého sálu odváděli tanečníci své dámy na místo. Král užil práva, že může nechat stát svou dámu, kde stojí, a rychle přistoupil ke královně.

„Děkuji vám, paní, že jste tak ochotně vyhověla mému přání. Ale myslím, že vám chybějí dva přívěsky; zde vám je přináším,“ a podal královně dva přívěsky, které mu dal kardinál.

„Jak to, Veličenstvo?“ divila se naoko královna, „vy mi dáváte ještě dva? To jich budu mít čtrnáct.“

Král je spočítal, a skutečně: na rameně Jejího Veličenstva bylo dvanáct přívěsků.

Král si zavolal kardinála: „Co to znamená, pane kardinále?“ optal se přísně.

„To znamená, že jsem chtěl Jejímu Veličenstvu dát tyto dva přívěsky, ale neodvažoval jsem se je nabídnout královně sám, a tak jsem užil tohoto způsobu.“

„Jsem vám, Vaše Eminence, tím vděčnější, že bezpečně vím, že vás tyto dva přívěsky stály tolik, co krále všech dvanáct,“ odpověděla Anna Rakouská s úsměvem, jenž jasně říkal, že rozumí té zchytralé dvornosti.